

Els catalanistes infiltrats del PP

OPINIÓ

LA DISPUTA ENTRE JOSÉ RAMON BAUZÀ I BIEL COMPANYY PER LA SECRETARIA GENERAL DEL PP DE BALEARS ÉS UN GRAN ESPECTACLE CÒMIC

L'excel·lent i enyorat novel·lista satíric Gabriel Galmés em ve a la memòria aquests dies, contemplant l'al·lucinant ball de bastons en què els dos candidats a la secretaria general del PP de Balears, l'exconseller Biel Company i l'ex-president José Ramón Bauzá, han convertit la seva contesa electoral. Company, no ho oblidem, va ser conseller de Bauzá, i no qualsevol conseller: se l'anomenava sovint *superconseller*, per la seva capacitat d'arreglar àrees i responsabilitats de govern sota les seves ordres, a partir de la seva suposada expertesa en l'activitat agrícola i pagesa. En aquells dies de roses i majoria absoluta, els elogis i els cops amistosos a l'esquena entre els dos líders (tot i que ja es veia que eren dos galls dins un mateix galliner) eren gairebé tan abundosos i encesos com els penjaments i les desqualificacions que intercanvien actualment, en una campanya precongresual que ens està proporcionant moments de diversió francament salvatge.

El gran animador de la festa sens dubte és Bauzá, que, després d'uns anys de vegetar com a senador, va reaparèixer en l'escena política balear fidel al seu estil característic, és a dir, amb el màxim de la inoportunitat i amb l'arrogància i la finesa d'un rinoceront dins un magatzem de gerros, que no és una mala imatge per explicar en què s'ha convertit el PP illenc d'ençà que s'ha tornat a veure desplaçat a l'oposició. En el moment del seu estel·lar segon adveniment, ningú (especialment els mateixos *peperos*) donava un pèsol per les opcions de l'ex-president, però el fet és que el gran José Ramón, inassequible com sempre al desànim, no tan sols ha anat fent camí, sinó que ha aconseguit netejar-lo de nosse fins a plantificar-se com a únic candidat alternatiu a l'oficialista Company,

que representa el PP balear que en podríem dir de tota la vida, meticulosament desideologitzat i essencialment pragmàtic (no volen debatre idees, volen fer negoci) en contraposició amb el PP profundament madrilenyitzat i amarat d'essencialisme espanyolista i anticatalanista de Bauzá.

I és que és a Madrid que José Ramón té aquestes "persones importants" a les quals ell sempre al·ludeix, una mica misteriosament, com a avaladores de cadascuna de les passes que fa, per desconcertants i erràtiques que puguin semblar. Ara bé, el misteri és fàcil d'aclarir. Les famoses "persones importants" que animen i aplaudeixen Bauzá són personatges tan inconfusibles com Esperanza Aguirre, Federico Jiménez Losantos,

Eduardo Inda, Francisco Marhuenda, i altres espantalls habituals de l'entorn mediàtic del PP. Un nucli duríssim que ha trobat en Bauzá la personificació del virrei espanyolitzador que al seu parer necessiten les Balears, una regió no tan irremissiblement podrida com Catalunya però tanmateix tocada per la infecció catalanista. Remetem a qui tingui paciència a cercar a l'hemeroteca els articles dominicals d'Inda en la seva etapa com a director de l'edició balear del diari *El Mundo*, on desplegava a pler, a través d'un personatge de la seva invenció anomenat Juan Balear, el bagatge teòric de la Nueva Mallorca que segons ell calia desenvolupar, començant naturalment pel combat ferotge contra la "dictadura catalanista" que s'hauria imposat a les Balears en les últimes dècades, molt particularment en l'àmbit de l'educació. El Govern de Bauzá, amb el decret TIL per bandera, no va ser altra cosa que la posada en pràctica d'aquell programa, amb els resultats ja coneguts.

Però si la realitat és tossuda, Bauzá i els seus amics madrilenys ho són encara més, i la seva determinació d'espanyolitzar els balears i pitiusos corromputs pel catalanisme segueix invariable. En la seva lògica, tothom que s'oposi a la visió de les coses que ells propugnen és, com a mínim, col·laboracionista de la invasió catalanista, que és justament del que Bauzá acusa Company, amb una bel·ligerància realment espectacular. I l'espectacle del maniobrer Company desmentint que ell sigui catalanista, veient-se obligat a proclamar a tort i a dret que això és una falsedat, és, com dèiem, una diversió que no té preu. Ja veurem com acabarà tot plegat, però mentrestant el PP de Balears és un sac de rialles. Torna, Galmés.

Esriptor

